

EL TREN DE LA MINYONIA

Esbufegant
núvols negres
persequives
la sinuosa
i aspra muntada
arrossegant
amb fatiga
el tou pes.
Amb el cor
tempestat
de flames,
muntaves lent
l'arc de les estrelles
llençant un crit
que foradava
el silenci
de la nit
com un llament errant.
Los tous ulls grans
cercaven la lluna
i de l'ànima
muntaven somnis
d'infinites planures
silencioses.

Canu, Antoni. "Lo tren de la minyonia". *Itinerari poètic. Fasolcat edicions musicals s.c.p.* 2009